

தாதியத் துறையில் முஸ்லிம் பெண்களின் வகிபங்கு: ஓர் வரலாற்று மற்றும் சமகால நோக்கு

The Role of Muslim Women in Nursing Sector: A Historic and Contemporary Perspective

எம்.ஆர்.ஜே. ஸுஹைமா / M.R.J. Suhaima¹

எஸ்.எம்.எம். மஸாஹிர் / S.M.M. Mazahir²

எம்.எம்.ஏ. அப்துல்லாஹ் / M.M.A. Abdullah³

Abstract

In contemporary times, nursing is regarded as a highly noble profession. Islam, which offers guidance for all aspects of human life, considers nursing as a profession suitable for women's nature and encourages it. Based on a review of literature, this study analyzes the contributions of nurses in Islamic history and examines the current status of the profession. The research traces the historical development of nursing within Islamic societies, beginning with the early Islamic period when Muslim women first engaged in organized care for the wounded and sick. The study documents how nursing responsibilities were carried out by notable female figures during significant historical events, including major battles and the establishment of the first bimaristans (hospitals). Through examination of historical texts and scholarly sources, this research highlights how Islamic principles influenced the development of nursing ethics and practices. The investigation reveals that Muslim women consistently played vital roles in healthcare delivery systems throughout different Islamic eras and across various geographical regions. The study further explores how the nursing profession has evolved within contemporary Muslim societies, analyzing current challenges and opportunities. The key finding of this study is that Muslim women have been significantly involved in nursing from the early Islamic period to the present day. This study can serve as a valuable resource for historical research on women and gender studies.

Date of submission: 2024-11-18

Date of acceptance: 2024-12-01

Date of Publication: 2024-12-30

Corresponding author's Name:

M.M.A. Abdullah

Email: abduallahmma416@gmail.com

Keywords: Islamic nursing, Muslim women in healthcare, Nursing history, Religious healthcare ethics, Gender in Islamic medicine, Bimaristans

¹The author is an Assistant Lecturer in the Department of Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Sri Lanka. zuhaimaroomy18@gmail.com

²The author is Professor in the Department of Islamic Studies, South Eastern University of Sri Lanka, Oluvil, Sri Lanka. mazahirmsmm@seu.ac.lk

³The author is a Doctoral Candidate in Ahmad Ibrahim Kulliyah of Laws, International Islamic University Malaysia, Selangor, Malaysia, abduallahmma416@gmail.com

முன்னுரை (Introduction)

மருத்துவம் நோய்களை கண்டறியவும் அவற்றை குணப்படுத்தவும் நோய்கள் வராமல் தடுப்பதற்கும் உதவுகின்ற அறிவியல் செயற்பாடு எனலாம். செவிலிப்பணி என்பது நோயாளியின் உடல் நலப் பாதுகாப்புடன் ஒன்றிணைந்த செயற்பாடாகும். பராமரிப்பு தேவைப்படும் இடங்களில் தனிநபர்களின் தேவைகளை அடையாளம் கண்டு அவற்றைப் பாதுகாக்க அவர்கள் அயராது உழைக்கிறார்கள். இரக்கம் மற்றும் அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய சமூகத்தின் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்யும் சிறப்புமிக்க தொழிலாக இது பார்க்கப்படுகிறது (American Nurses Association, n.d.).

வலி மையற்றவர்களுக்கான அனுதாபத்தையும், பொறுப்புக்கூறலையும் தன்னகத்தே சமந்துள்ள இஸ்லாமிய மரபுக்கு தாதியர் பணி ஒரு புதிய விடயமல்ல. வரலாறு நெடுகிலும் முஸ்லிம் பெண் தாதியர்கள் தமது இறைவனான அல்லாஹ்வின் மீதும் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மீதும் கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாடாக நோயாளிகள், குடும்பங்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையில் சுகாதார சேவைகளை வழங்கி வருகின்றனர் (Rasool, 2000). அந்தவகையில் தாதியர் தொழிலில் முஸ்லிம் பெண்களின் ஈடுபாடு தொடர்பான வரலாற்று நடைமுறையை இவ்வாய்வு பரிசீலிக்க முனைகிறது.

ஆய்வின் குறிக்கோள் (Research Objective)

இவ்வாய்வு நபி (ஸல்) அவர்களின் காலம் முதல் நவீன காலம் வரையில் முஸ்லிம் பெண் தாதியர்களின் பணிகள் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளன என்பதனை பகுப்பாய்வு செய்வதை நோக்காகக் கொண்டுள்ளது.

ஆய்வு முறையியல் (Research Methodology)

இது ஒரு இலக்கிய மீளாய்வாகும். இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் இஸ்லாமிய மூல ஆவணங்களான அல்குர்ஆன், அஸ்ஸுன்னாவுடன் இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் கருத்துக்கள் மற்றும் தாதியர் ஒழுக்கக்கோவை போன்ற மூலங்களில் இருந்து பெறப்பட்டன. இவற்றிற்கு மேலதிகமாக

ஆய்வுக் கட்டுரைகள், நூல்கள் மற்றும் இணையதள ஆக்கங்கள் மூலமாகவும் தரவுகள் திரட்டப்பட்டு உள்ளடக்கப் பகுப்பாய்வு முறை (Content Analysis Method) மூலம் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு முடிவுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

கலந்துரையாடலும் விவாதங்களும் (Discussion and Results)

கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபியத் தீபகற்பத்தில் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் பணி ஆரம்பமானதிலிருந்து ஒவ்வொரு துறையும் இஸ்லாமியப் பண்பாடுகளோடு வளரத் தொடங்கியது. அந்தவகையில் தாதியர்களின் தொண்டு இஸ்லாமிய வரலாற்றில் எவ்வாறு செயற்பட்டு வந்தது என்பதை பின்வருமாறு ஆராயலாம்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் காலம் (கி.பி. 610 - 632 வரையான காலப்பகுதி)

இக்காலம் நபித்துவம் கிடைக்கப்பெற்று நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணம் வரையுமான கால கட்டத்தை குறிக்கின்றது (Khan, 2022). நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் செவிலியர்களின் பணிகள் தொடர்பான தகவல்களை இஸ்லாமிய வரலாறு தொடர்பான பல்வேறு ஆவணங்களில் இருந்து அறிய முடிகின்றது.

அதனடிப்படையில் கி.பி. 570 இற்கு முற்பட்ட பழங்கால மருத்துவ முறைகள் மருத்துவர்களால் மாத்திரமே சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதோடு, நோயாளிகளை வீட்டில் சந்தித்து அவர்களுக்கு மருந்துகளை பரிந்துரை செய்யும் நடைமுறையே காணப்பட்டது. மேலும் நோயாளிகளின் தேவைகள் உறவினர்களினால் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. இதனால் செவிலியர்களின் தேவைப்பாடு குறைவாகவே இருந்தது. எனினும் முஹம்மத் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்திலேயே நோயாளிகளுக்கான உடல் ரீதியான பராமரிப்பு மற்றும் உணர்வு ரீதியான ஆதரவு செவிலியர்களினால் வழங்கப்பட்டு வந்தமையைக் காண முடிகின்றது. நவீன தாதியல் துறையின் முன்னோடியாக இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ப்ளோரன்ஸ்

நைட்டிங்கேல் (Florence Nightingale) (1820-1910) பிரபலமாக அறியப்பட்டிருப்பினும் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் ருபைதா அல் அஸ்லமிய்யா என்ற அன்ஸாரிப் பெண் செவிலியப் பணியில் நிபுணத்துவம் பெற்றிருந்தமையை இஸ்லாமிய வரலாற்றின் ஊடாக அறிய முடிகின்றது (Rosser et al, 2006).

அந்தவகையில் ருபைதா அல் அஸ்லமிய்யா (ரழி) நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் செவிலியம் தொடர்பான கலைகளில் பயிற்சி பெற்ற முதல் முஸ்லிம் செவிலியாவார். ருபைதாவின் வழிகாட்டல்கள் பல தலைமுறையாக முஸ்லிம் செவிலியர்களுக்கு வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டு அவை தொடர்ந்தும் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது (Yahya, 2017).

நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற வைத்தியரான ஸஃத் அல்அஸ்லமி அவர்களின் மகளான இவர் தனது தந்தையிடமிருந்து செவிலியம் தொடர்பான பயிற்சிகளை பெற்றுக் கொண்டார். ருபைதா சாதாரண மக்கள் மத்தியில் நோய் மற்றும் அதற்கான காரணங்களை அறிந்து பணிவிடை செய்வதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். அவர் தனிப்பட்ட முறையில் ஏழை சமூகங்களின் சுகாதாரத்தை ஊக்குவிப்பவராகவும் உடல் நலக் குறைவுக்கு வழிவகுத்த சமூகப் பிரச்சினைகளை தணிக்க முயன்றவராகவும் காணப்பட்டார் (Yahya, 2017).

அத்துடன் ருபைஃ பின்த் முஅவ்வித் (ரழி) எனும் நபித்தோழி "...நாம் போராளிகளுக்கு நீர் புகட்டிக் கொண்டு இருந்தோம். மேலும் அவர்களுக்கு மருத்துவம் செய்து கொண்டும் கொல்லப்பட்டவர்களையும் காயப்பட்டவர்களையும் மதினாவுக்கு இடம் மாற்றிக் கொண்டும் இருந்தோம்" (புகாரி, 5679) எனும் ஹதீஸும் தாதியர் சேவையில் பெண்களின் ஈடுபாட்டை விளக்குகிறது.

மேலும் உம்மு அத்திய்யா (ரழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் யுத்தங்களில் கலந்து கொண்டார்கள். இவர் நோயுற்றவர்களை கவனிப்பதிலும் தாகிப்போருக்கு தண்ணீர்

புகட்டுவதிலும் காயப்பட்டவர்களுக்கு மருந்து கட்டுவதிலும் ஈடுபட்டார்கள் (முஸ்லிம், 4786) எனும் ஹதீஸும் இக்கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது.

அதேபோல் ருபைதா (ரழி) அவர்களிடம் காயப்பட்டிருந்த ஸஃத் இப்னு முஆத் (ரழி) அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்குமாறு நபி (ஸல்) அவர்கள் கட்டளையிட்டார்கள். மேலும் இவர்களுக்கு (அகழி) யுத்தத்தில் முஸ்லிம் இராணுவத்தினருக்கு பணிவிடை செய்வதற்காக நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அனுமதி பெற்று பயிற்சி பெற்ற தன் செவிலியர் குழுவினருடன் சென்றுள்ளார்கள். காற்று மற்றும் பாலைவன வெப்பத்தில் இருந்து காயமடைந்த மற்றும் மரணமடையும் நபர்களை பாதுகாக்கத் தேவையான முதல் உதவி உபகரணங்கள், குடிநீர் என்பவற்றை எடுத்துச் செல்வார்கள். போரின் போது எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒழுக்கங்களை சக பணியாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதன் மூலம் திட்டமிட்ட ஒழுங்கில் குழுவை தயார் செய்தும் கொள்வார்கள். இதில் உம்மு இமாரா (ரழி), உமைமா (ரழி), உம்மு அய்மன் (ரழி), உம்மு ஸுலைம் (ரழி) மற்றும் ஹிந்து (ரழி) ஆகியோர் முக்கியமான ஊழியர்களாவர். இவர்கள் அனைவரும் பராமரிப்பு தொடர்பில் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தவர்களாவர் (Jan, 1996). தாலிப் அல் ஹஷ்மியின் Thazkar-e-sahabiyyah இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட இப்னு ஸாத்தின் கூற்றுப்படி முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் அனுமதியுடன் தமது கூடாரத்தில் சுகாதார கல்வியை ருபைதா (ரழி) அவர்கள் வழங்கி வந்தார்கள். மேலும் அவர் பராமரிப்புத் துறையில் நிபுணராகவும் சுகாதார கல்வியின் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்தவராகவும் இருந்தார் (Jan, 1996).

இதனால் வரலாற்றில் முதல் அறுவை சிகிச்சை நிபுணர் மற்றும் செவிலியருக்கான அந்தஸ்த்து ருபைதா அல்அஸ்லமிய்யா (ரழி) அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றது (Rosser et al, 2006). மேலும் பாகிஸ்தானில் அமைந்துள்ள புகழ்பெற்ற Aga Khan University School of Nursing எனும் தாதியர் கல்லூரியின் ஒரு

கட்டிடம் இவரது பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றது. வருடா வருடம் பஹ்ரைன் பல்கலைக்கழகத்தின் மூத்த மருத்துவ ஊழியர் குழுவினால் தாதியர் கற்கையில் சிறப்பு தேர்ச்சி பெறும் ஒரு மாணவி தெரிவு செய்யப்பட்டு ருபைதா அல்அஸ்லமியா விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Yahya, 2017).

II. நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பின்னரான காலப் பகுதி (கி.பி. 632 – 1000)

இக்காலப் பகுதி முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணம் தொடக்கம் கி.பி. 1000 வரையானதாகும் (Global Security, n.d.). அந்தவகையில் நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்தின் பின்னர் குலபாஉர் ராஷிதான்களின் காலத்தில் மருத்துவத் துறை ஓர் ஒழுங்குமுறையில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கவில்லை (Lanka History, 2019). அது போலவே உமையாக்களின் ஆட்சிக்காலமான கி.பி 661-750 வரையான காலப்பகுதியில் இஸ்லாத்தை வெளி உலகுக்கு பரப்பும் முயற்சியில் ஆட்சியாளர்கள் அதிகம் ஈடுபட்டதனால் மருத்துவத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு காட்டவில்லை (Hamarneh, 1962). உண்மையில் நபி (ஸல்) அவர்களின் மரணத்தின் பின்னரான காலப்பகுதியில் தாதியர் தொழில் குறித்த பதிவுகள் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. தற்போது உள்ள வரையறுக்கப்பட்ட ஆவணங்களில் காணப்படும் குறிப்புகள் அக்கால மருத்துவர்களின் கூற்றுக்களையே உள்ளடக்கியுள்ளது (Rosser et al., 2006).

இதனடிப்படையில் முதல் மருத்துவ மையம் 6ஆம் நூற்றாண்டில் பெர்சியாவில் (Persia) நிறுவப்பட்டது. 8ஆம் நூற்றாண்டில் சிறந்த இஸ்லாமிய மருத்துவரான அர்-ராஸி பக்தாதின் ஆடிடி மருத்துவமனையினை (Audidi Hospital) மேற்பார்வையிடச் சென்றார். அங்கு 24 மருத்துவர்களுடன் தாதியர்கள் மற்றும் வேறு சில ஊழியர்களும் பணிபுரிந்து வந்துள்ளனர். புகழ்பெற்ற மருத்துவரான அர்-ராஸி ஒரு ஆசிரியராகவும், தாதியராகவும் பராமரிப்புக்களை வழங்கி வந்துள்ளார். மேலும் இவர் சிறந்த குணம் கொண்டவராகவும் வரலாற்றில்

அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றார் (Helmi, 2017).

இக்காலகட்டத்தில் செவிலியர்கள் நோயாளிகளுக்கு உணவை வழங்குவதிலும், பரிந்துரைக்கப்பட்ட மருந்து மற்றும் குணப்படுத்தும் திரவங்களை வழங்குவதிலும் தமது பணிகளைச் செய்து வந்துள்ளனர். இக்காலத்தில் பெண் செவிலியர்கள் “ஆசியா” என்று குறிப்பிடப்படுபவர். இச்சொல் “ஆசா” என்ற வினைச் சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாகும். இதன் பொருள் காயப்பட்டவர்களை குணப்படுத்துதல், அக்கறை காட்டுதல் என்பவை ஆகும் (Rosser et al., 2006). இந்த ஆரம்ப கால இஸ்லாமிய மருத்துவ மையங்கள் இன்று மருத்துவமனைகளின் உருவாக்கத்திற்கு வித்திட்டன. அவற்றில் நோயாளர்களுக்கான தனியான வார்டுகள், வெளிநோயாளர் பிரிவு, அறுவை சிகிச்சை மீட்பு வார்டுகள் மற்றும் மருந்தகங்கள் காணப்பட்டன. மேலும் மருத்துவப் பயிற்சிக்கான மருத்துவக் கல்வி வழங்கும் மையங்களாகவும் அவை செயற்பட்டன (Alotaibi, 2021).

III. மத்திய காலம் (கி.பி.1000 – 1300 வரையிலான காலம்)

அப்பாலியக் கலீபாக்களின் தலைமையின் கீழ் நிறுவப்பட்ட பக்தாத் நகரமானது (கி.பி. 750-1258) அறிவியல் செயற்பாட்டின் மையமாகத் திகழ்ந்தது. மேலும் இக்காலம் இஸ்லாத்தின் பொற்காலம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது (Khan Academy, n.d.).

இக்காலகட்டத்தில் அரேபியர்கள் கட்டிடக் கலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் காரணமாக மருத்துவமனைகளை நிர்மாணித்தார்கள். நோயுற்றவர்களை பராமரிப்பதற்கான புதிய முறைகளையும் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இஸ்லாமிய நாகரிகத்தின் எல்லா திசைகளிலும் மருத்துவம் பிரபலம் பெறத் துவங்கியது. மேலும் பெண் தாதியர்கள் பெண்களுக்கும் ஆண் தாதியர்கள் ஆண்களுக்கும் பராமரிப்பு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதானது இம்மருத்துவமனைகளின் தனித்துவமான அம்சமாகும் (Khan Academy, n.d.).

இஃப்ரிகியா மாகாணத்தின் (இன்றைய மேற்கு லிபியா) இளவரசர் ஸியாததுல்லாஹ்வின் கட்டளையின் கீழ் அல்-டிம்னா (Al-Dimna) எனும் மருத்துவமனையானது கைரவானிலுள்ள பெரிய பள்ளிவாயலின் அருகாமையில் கட்டப்பட்டது. இம்மருத்துவமனை 9ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருக்க முடியும் என வரலாற்றாசிரியர்கள் குறித்துக் காட்டுகின்றனர். இது இஸ்லாமிய உலகின் ஆரம்பகால மருத்துவமனைகளில் ஒன்றாகவும், வட ஆபிரிக்காவின் ஆரம்பகால மருத்துவ நிறுவனங்களில் மிகவும் பிரபல்யம் அடைந்ததுமாகும். இம்மருத்துவமனைக்கு வருகை தருபவர்களுக்கு தனியான காத்திருப்பு மையங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. மேலும் இங்கு பணியாற்றுவதற்காக சூடானில் இருந்து அதிகாரப்பூர்வமாக பயிற்றுவிக்கப்பட்ட பெண் செவிலியர்கள் பணி அமர்த்தப்பட்டனர். அங்கு பணிபுரியும் வைத்தியர்களை தவிர புகஹா அல்-பதன் என்றழைக்கப்படும் இஸ்லாமிய அறிஞர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு குழுவானது நோயாளிகளின் ஆன்மீகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வழிகாட்டல்களையும் வழங்கி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Virk, 2017).

கலீபா வலீத் இப்னு அப்துல் மலிக் இன் ஆட்சியின் கீழ் (கி.பி. 646-705) மாற்றுத்திறனாளிகள் மற்றும் பார்வையற்றவர்களுக்காக டமஸ்கஸில் நிறுவப்பட்ட மருத்துவமனையில் நன்கு பயிற்றப்பட்ட செவிலியர்கள் மற்றும் மருத்துவ நிபுணர்கள் கடமை புரிந்து வந்தனர். மேலும் ஹாரூன் அல்ரஷீத் இனால் (கி.பி. 766-809) பக்தாதில் நிறுவப்பட்ட இலவசப் பொது மருத்துவமனையில் பொது மக்களை மையப்படுத்தி மருத்துவக் கல்வி போதிக்கப்பட்டது (Alotaibi, 2023).

11 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இம்மருத்துவமனைகள் மிகப் பிரபல்யம் அடைந்ததுடன் உலகெங்கிலும் உள்ள திறமையான பேராசிரியர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு மருத்துவ மாணவர்களுக்கு பாடப் போதனைகளும் நடாத்தப்பட்டன. தலைசிறந்த மருத்துவர்கள் மற்றும் அறுவை சிகிச்சை

நிபுணர்கள் மூலமாக செவிலியர்களுக்கான பயிற்சிகள் இங்கு வழங்கப்பட்டன. மேலும் மருத்துவ மாணவர்கள் அனைவருக்கும் மருத்துவ மதிப்பீட்டு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டு மருத்துவ பயிற்சிக்கு தகுதியானவர்களாக அவர்கள் தரம் உயர்த்தப்பட்டனர். மேலும் பொது மருத்துவமனைகளின் கட்டுமானப் பணிகள் மேற்கில் ஆபிரிக்கா வரையிலும், வடக்கில் ஸ்பெயின் வரையிலும், கிழக்கில் பெர்சியா வரையிலும் என இஸ்லாமிய சாம்ராஜ்யம் முழுவதும் பரவியது. இடைக்காலத்தில் பக்தாத், டமஸ்கஸ், குர்துபா, செவில்லா ஆகிய தலைசிறந்த நகரங்களில் பொது மருத்துவமனைகள் நிர்மாணிக்கப்பட்டன. இதன்படி 1160இல் Tudela என்ற பயணியால் பக்தாதில் 60 மருத்துவமனைகளும் குர்துபாவில் 50 மருத்துவமனைகளும் அடையாளம் காணப்பட்டன. இவை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும்மான தனியான வார்டுகளை கொண்டமைந்திருந்தன. மேலும் கெய்ரோவில் அமைந்துள்ள மன்கூரி (கி.பி.1284) எனும் மருத்துவமனையானது ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கென தனித்தனியான அமைப்பில் இயங்கியது. இங்கு நோயாளிகளைப் பராமரிக்க ஆண் மற்றும் பெண் செவிலியர்கள் கடமை புரிந்தனர். மருந்தகம், விரிவுரை மண்டபம், வெளி நோயாளர் பிரிவு, மஸ்ஜித் போன்றவற்றில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமாக தனித் தனி இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. மேலும் மருத்துவமனைகளின் அருகாமையில் நூலகமும் நிர்மாணிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்காலகட்டத்தில் சுகாதார உட்கட்டமைப்பை மேம்படுத்தும் துரித நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. பக்தாத், குர்துபா, செவில்லா ஆகியன மருத்துவக் கல்வியின் மையங்களாக மிளிர்ந்தன. அதேசமயம் ஐரோப்பாவின் சுகாதார துறையின் தேக்க நிலையானது மருத்துவக் கல்வியின் பால் அங்குள்ள மாணவர்களை இங்கு ஈர்த்தது (Alotaibi, 2021; Hamarneh, 1962).

வரலாற்றில் இஸ்லாத்தின் பொற்காலம் என அறியப்படும் (கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13 ஆம் நூற்றாண்டு) காலப்பகுதியில் பல்வேறு தொழில்நுட்பங்களுடன் கூடிய வைத்தியசாலைக்

கட்டுமானங்களில் கிறிஸ்தவ உலகை விட முஸ்லிம் உலகு மிகவும் முன்னேறி இருந்தமையானது நவீன கால போதனா வைத்தியசாலைத் (Teaching Hospital) துறையின் முக்கிய முன்னோடிகளாக அவர்கள் மாறுவதற்கான அடித்தளமாக அமைந்தது என Retief & Cilliers (2006) குறிப்பிடும் கருதும் இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது.

IV. உஸ்மானிய பேரரசுக் காலம் (கி.பி. 1299 – கி. பி. 1922)

உஸ்மானிய பேரரசுக் காலத்தை டான்சிமத் இற்கு (சீர்திருத்தம்) முன்னரான காலகட்டம் (Pre-Tanzimat Era 1299-1839), டான்சிமத் இற்குப் பின்னரான காலகட்டம் (Post-Tanzimat Era 1839-1922) என இரண்டு அடிப்படைகளில் நோக்கலாம் (Baykara, 2017).

டான்சிமத் இற்கு முன்னரான காலகட்டத்தில் பெண் மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் மற்றும் செவிலியர்களின் பங்களிப்பானது உஸ்மானிய பேரரசின் கீழ் உயர்ந்த அந்தஸ்த்தில் நோக்கப்பட்ட ஓர் பணியாகும். மேலும் உஸ்மானிய பேரரசின் கீழ் பின்வரும் மூன்று அதிகாரபூர்வ நிலைகளில் மருத்துவப் படிநிலைகள் அடையாளப்படுத்தப்பட்டன (Darwish & Weber, 2017).

Physicians (Hekims or Tabibb)

Surgeons (Cerrahs) , Ophthalmologist (Kehhals)

Midwives (Dayas)

உஸ்மானிய ஆட்சியின் கீழ் பெண்கள் அதிகளவில் ஈடுபட்ட தொழில்முறை செவிலியம் ஆகும். அதிலும் குறிப்பாக மருத்துவச்சி (Dayas) அல்லது மருத்துவ உதவியாளர் தொழில் முறைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டது (Segeev, 2024). இவர்கள் கருத்தரிப்பு, குழந்தை பிறப்பு, குழந்தை பிறப்புக்கு பின்னரான காலம் மற்றும் பெண்களின் பாலியல், இனப்பெருக்க ஆரோக்கியத்துடன் தொடர்புடைய சுகாதார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர். உஸ்மானிய பேரரசின் ஆரம்பகால கட்டத்தில்

பிரசவம் என்பது மருத்துவச்சி மற்றும் உதவி செவிலியர்கள் சிலரை உள்ளடக்கிய குழுவினால் வீடுகளிலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டது (Nizamoglu, 2021).

மேலும் அரண்மனைக்கென தனியாக பயிற்றுவிக்கப்பட்ட மருத்துவச்சிகளும் செவிலியர்களும் காணப்பட்டனர். அரண்மனையில் குழந்தை பிரசவத்திற்கென தனியான அறைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன. பிரசவ முடிவில் இவர்களுக்குப் பெருந்தொகைப் பணப்பரிசல்களும் வழங்கப்பட்டன (Kocaturk, 2020). 1476இல் இஸ்தான்புலில் உள்ள டோப்காபி (Topkapi) அரண்மனையில் ஆட்சியாளர் மெஹ்மதினால் மருத்துவ மையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டது. மேலும் வரலாற்றுப் பதிவுகளில் 18ஆம் நூற்றாண்டு வரை அரண்மனை அந்தப்புரத்தில் பெண்களுக்கென தனியான பெண் மருத்துவக் குழுக்களும் செவிலியர்களின் குழுக்களும் பணிபுரிந்துள்ளமை சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன (Darwish & Weber, 2017). டான்சிமத் இற்குப் பின்னரான காலகட்டம் (Post Tanzimat Era) ஆனது பால்கன் போர் இடம்பெரும் வரையான காலப் பகுதியாகும். இக் காலகட்டத்தில் அரசியல் ரீதியாக பல்வேறு சீர்திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. இதன் பின்னணியில் ஒட்டோமன் சுகாதார அமைப்பு நவீன மயமாக்கத்திற்கு உள்வாங்கப்பட்டதுடன் செவிலியர் பணிகள் அரசு தொழில் முறைமையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. மருத்துவமனைகள் நிறுவப்பட்டு நவீன மருத்துவ நடைமுறைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன (Mossensohn, 2016). இவர்களுக்கு உஸ்மானிய செம்பிறைச் சங்கத்தின் (Ottoman Red Crescent Society) நவீன மருத்துவக் கற்பித்தல் முறைகளை உள்ளடக்கிய பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன (Sonpol, 1996).

இதனைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற கிரிமியன் (Crimean) போரானது (1853-1856) செவிலியர்களின் தேவையை அதிகரித்தது. இப்போரில் ப்ளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேயர்ஸ் பிரிட்டிஷ் வீரர்களுக்கு ஆற்றிய பணிகள் பரவலாக அறியப்படுகிறது. எனினும் ஒட்டோமன்களும் தமது சொந்த செவிலியர்களை உள்ளடக்கிய குழுக்களை பணியமர்த்தினர். முஸ்லிம்

பெண்களில் குறிப்பாக உயர் குடும்பங்களை சேர்ந்த பெண்கள் காயமடைந்தவர்களை கவனிக்க முன்வந்தனர். இவர்கள் இஸ்தான்புல் மற்றும் பிற இடங்களில் உள்ள இராணுவ மருத்துவமனைகளில் ஒட்டோமன் வீரர்களுக்கு காயங்களுக்கு மருந்திடல், கட்டுப்போடுதல் மற்றும் பராமரிப்பு அளித்தல் போன்ற பணிகளை மேற்கொண்டு வந்துள்ளனர் (Yayin, 2016).

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உஸ்மானியர்கள் முறைப்படுத்தப்பட்ட வகையில் தாதியர் பயிற்சித் திட்டங்களை வடிவமைத்தனர். 1842ஆம் ஆண்டு இஸ்தான்புலில் கடர்கா தாதியர் பள்ளி (Katarca School of Nursing) நிறுவப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஆண் செவிலியர்களுக்கான பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. 19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பெண் செவிலியர்கள் பயிற்சிக்காக இதில் உள்வாங்கப்பட்டனர். இதில் முஸ்லிம் பெண்கள் அதிக அளவில் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Dal & Kitiş, 2008). உஸ்மானிய செம்பிறைச் சங்கமானது (Ottoman Red Crescent- Hilal E-Ahmer) 1868இல் நிறுவப்பட்டது. இது போர்க்காலங்களில் செவிலியர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் ஆதரவை வழங்கியதுடன் பேரரசின் பல பகுதிகளுக்கும் மருத்துவக் குழுக்களை அனுப்பியது (Yayin, 2016).

19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இஸ்தான்புலில் உள்ள பெண்கள் மருத்துவமனை பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கான மருத்துவ உதவிகளை புரிந்தது. இஸ்லாத்தின் வரையறைகளை பேணும் முகமாக பெண் நோயாளிகளுக்கென பெண் செவிலியர்கள் இங்கு வேலைக்கு உள்வாங்கப்பட்டனர். இவர்கள் பிரசவம், குழந்தை பராமரிப்பு போன்றவற்றை மேற்கொண்டனர். இவர்களில் 'சபியா அலி' எனும் பெண் மருத்துவர் ஒட்டோமன் பேரரசில் மிக முக்கிய நபராவார். முஸ்லிம் பெண்களுக்கென தனியான தாதியர் சங்கத்தினை உருவாக்குவதில் இவரின் பணி மிக முக்கியமானதாகும் (Sonpol, 1996; Nizamoglu, 2021).

முதலாம் உலகப் போரின் போது செவிலியர்களின் தேவை அதிகரித்தமையானது குறித்த இப்பணியை மேலும் விரிவுபடுத்தியது. கலிபோலி பிரச்சாரம், மத்திய கிழக்குப் போர்கள் ஆகியவற்றில் இருந்து திரும்பி வரும் காயமடைந்த வீரர்களை கவனிப்பதற்கு முஸ்லிம் செவிலியர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் அணி திரட்டப்பட்டனர். இந்த செவிலியர்கள் இராணுவ மருத்துவமனைகள், கள மருத்துவமனைகளில் பணிபுரிந்தனர். இரண்டாம் உலகப்போரின் போது இந் நிலை தொடர்ந்தது. குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நாடுகளை சேர்ந்த முஸ்லிம் பெண்கள் இராணுவ மருத்துவமனைகளில் பணியாற்றினர். இவர்கள் பொதுமக்களுக்கான சுகாதார சேவைகளை வழங்குவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர் (Segev, 2024).

இரண்டாம் உலகப் போருக்கு (1939-1945) பின்னரான காலகட்டத்தில் பல முஸ்லிம் பெரும்பான்மை நாடுகள் காலனித்துவ சக்திகளிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றன. இக்காலகட்டத்தில் செவிலியர்களுக்கான பயிற்சி நெறிகளை வழங்கும் அமைப்புக்கள் மற்றும் தேசிய சுகாதார அமைப்புக்கள் ஆகியன நிறுவப்பட்டன. இவற்றுக்கு உலக சுகாதார ஸ்தாபனத்தின் ஆதரவு வழங்கப்பட்டது. மேலும் முஸ்லிம் செவிலியர்கள் பலர் ஐக்கிய நாடுகளின் முகவர் நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றினர். மருத்துவப் பராமரிப்பு மட்டுமல்லாமல் சுகாதாரக் கல்வி உள்ளூர் சுகாதார அமைப்புக்களுக்கான ஆதரவையும் இவர்கள் வழங்கினர் (Segev, 2024). இவ்வாறு இஸ்லாமிய வரலாற்றில் செவிலியர்களின் பணி இடம்பெற்றிருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

V. தற்காலம் (கி.பி 1950 - சம காலம் வரை)

1950ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்று வரையான காலப்பகுதியை வரலாற்றாசிரியர்கள் தற்காலம் (Contemporary Period) என வரையறை செய்கின்றனர் (Barbier, 2012). இதனடிப்படையில் தற்காலத்தில் முஸ்லிம் தாதியர்களின் பணிகளை இரண்டு விதத்தில் நோக்க முடியும்

அ. இஸ்லாமிய சூழலில் பணிபுரிதல்

இஸ்லாமிய ஆட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடுகளிலும் பெரும்பான்மை முஸ்லிம்களை கொண்ட நாடுகளிலும் இஸ்லாத்தின் வரம்புகளைப் பேணி தாதியர்கள் பணி புரிந்து வருகின்றனர். இதனடிப்படையில் வளைகுடா நகரங்களில் ஒன்றான துபாயில் சத்வாஜுமைரா என்ற இடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈரான் நாட்டவர்கள் பணி புரியும் மருத்துவமனையானது முழுமையாக இஸ்லாமிய அடிப்படையைத் தழுவினதாகும். இங்கு பல வெளிநாட்டு மக்கள் சிகிச்சைக்காக வருகின்றார்கள். இங்கு பணி புரியும் செவிலியர்களின் உடைகள் இஸ்லாம் வழிகாட்டியுள்ள முறையில் அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது (Afrin & Bujaira, 2007).

பாகிஸ்தானில் அமைந்துள்ள Shifa International Hospital (2011இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது) வைத்தியசாலையானது இஸ்லாமிய வரம்புக்குள் அமைந்துள்ளது. இங்கு பெண் செவிலியர்கள் ஹிஜாப் அணிந்த நிலையில் பணிபுரியலாம். மேலும் முஸ்லிம் அல்லாத செவிலியர்கள் அவர்களின் உரிமைகளை முழுமையாக அனுபவிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது (SIH, 2021).

மேலும் பாகிஸ்தானில் Qamar Al Islam Hospital உம் இதே அடிப்படையில் இயங்கி வருகின்றது (Qamarul Islam Hospital, 2022). மலேசியாவில் அமைந்துள்ள பிரபலமான மருத்துவமனையான (Islamic Hospital Consortium - Malaysia) 2005இல் உருவாக்கப்பட்டது. இது இஸ்லாமிய அடிப்படை நெறிமுறை, மருத்துவ பயிற்சி மற்றும் மருத்துவ நிர்வாகத்தை வழிப்படுத்தும் சுகாதார பாதுகாப்பு துறை மற்றும் அதன் உறுப்பினர்களிடையே ஒத்துழைப்பு வழங்கும் நோக்கில் அமைக்கப்பட்டதாகும். மேலும் An

Noor Specialist Hospital ஆனது “Physical, Mental, Psychology, Spiritual, Worship Services - Ibadha Friendly” எனும் தொனிப்பொருளின் அடிப்படையில் இயங்கி வருகின்றது (Islam Hospital, 2021).

சவுதி அரேபியாவில் 160 தனியார் மருத்துவமனைகளும் 350 அரசு மருத்துவமனைகளும் காணப்படுகின்றன. இதில் 289 வைத்தியசாலைகள் சுகாதார அமைச்சின் கீழ் இயங்கி வருகின்றன. இங்கு முஸ்லிம் தாதியர்களுக்கென தனியான ஆடை அமைப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன் முஸ்லிமல்லாத செவிலியர்களுக்கு வேறான ஆடை அமைப்பும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு அவர்களின் உரிமைகளும் பேணப்பட்டு வருகின்றது (Saudi Ministry of Health, 2020). மேலும் ஓமானில் தாதியர் தொழிலாளது மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்த தொழிலாக பார்க்கப்படுகின்றது. அங்குள்ள மக்கள் மத்தியில் அதிக வரவேற்பும் சமூக அங்கீகாரமும் இத்தொழிலுக்கு வழங்கப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அங்கு பணிபுரியும் முஸ்லிம் தாதியர்கள் மிகவும் திறமையானவர்களாவர் (Shiyam, 2021).

2020ஆம் ஆண்டில் இந்தோனேசியாவில் உள்ள முஸ்லிம் செவிலியர்களின் ஆடை அமைப்பு முறையில் பல மாற்றங்கள் கொண்டு வரப்பட்டு அவை இஸ்லாமிய நெறிமுறைகளுக்கு உள்வாங்கப்பட்டது. இவர்கள் நீண்ட கை சீருடை மற்றும் ஹிஜாப் அணிவது கட்டாயமாகும். மேலும் இந்தோனேசியாவின் சுகாதாரத் துறையினால் “கைகளின் கீழ் பகுதிகளை வெறும் நிலையில் வைத்திருத்தல்” (Bare Below Elbows Policy)⁴ எனும் கொள்கையானது சில பகுதிகளில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது (Szumska et al., 2023). மேலும் பங்களாதேஷ், கட்டார், எகிப்து போன்ற நாடுகளிலும் இதே ஆடை அமைப்பு முறை பின்பற்றப்படுகின்றது.

⁴The Bare Below Elbow (BBE) concept is a healthcare practice guideline often implemented in hospitals and clinical settings to maintain hygiene and reduce the risk of infections. It involves keeping the forearms free of clothing or accessories to ensure proper hand hygiene. This concept is especially important for healthcare workers during patient care.

குறிப்பாக தொற்றுக்கட்டுப்பாட்டு (Infection Control) நடைமுறைகளைப் பேணும் நோக்கில் சில சந்தர்ப்பங்களில் குறுகிய கையை கொண்ட (Short Sleeves) ஆடைகள் அணியப்படுகின்றன. இருந்தாலும் இஸ்லாமிய விதிமுறைகள் மற்றும் சுகாதார விதிமுறைகள் இங்கு சமமாகப் பேணப்படுகின்றது என ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (Hadley et al., 2006; Abujaber et al., 2024; Tayeb et al., 2023).

மேலும் 2024இன் சமீபத்திய ஆய்வுகளின் படி தென்னாபிரிக்க நாடுகளில் பணி புரியும் முஸ்லிம் செவிலியர்கள் ஹிஜாப் அணிவதற்கான நாடு தழுவிய தடைகள் இல்லை. எனினும் சில சுகாதார அமைப்புகளுக்கு மத்தியில் முஸ்லிம் செவிலியர்களின் ஆடைக் குறியீடு தொடர்பிலான விவாதங்கள், சர்ச்சைகள் இடம்பெற்ற வண்ணமுள்ளன. சில அரசு வைத்தியசாலைகளில் முஸ்லிம் தாதியர்கள் ஹிஜாப் அணிந்த நிலையில் பணிபுரிந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Githahu, 2023).

ஆ. முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாக வாழும் பன்மைத்துவ சூழலில் முஸ்லிம் பெண்கள் தாதியர்களாகப் பணிபுரிதல்.

2024ஆம் ஆண்டு உலக நாடுகளின் சனத்தொகை அறிக்கையின் படி, உலகளவில் 45 நாடுகளில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக உள்ளனர். மக்கள் தொகையில் 50%க்கும் குறைவான முஸ்லிம்கள் இருக்கும் பகுதிகளும் இதில் அடங்கும். இந்த நாடுகள் முதன்மையாக ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் ஆசியா-பசிபிக் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன (Muslim Population by Country, 2024). குறிப்பாக இலங்கை, பிலிப்பைன்ஸ், சிங்கப்பூர், தாய்லாந்து, மியான்மார், கம்போடியா, வியட்நாம், சீனா, ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், மொசாம்பிக் போன்ற நாடுகளில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாக வாழ்ந்து வருகின்றனர் (Khan & Magid, 2011). சிறுபான்மை முஸ்லிம்கள் பிற சமூகங்களுடன் சேர்ந்து வாழும்போது பல்வேறுபட்ட சமூக, பொருளாதார, அரசியல் ரீதியிலான பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றனர். இந்த பிரச்சினைகளை எவ்வாறு

அணுகுவது? இந்த பிரச்சினைகளுக்கான மார்க்க ரீதியிலான தீர்ப்பினை எப்படி பெறுவது? முஸ்லிம்களின் பாதுகாப்பை எப்படி உறுதி செய்வது? என்பன முக்கியமான சவால்களாக திகழ்கின்றன (Ismail, n.d.).

இதனடிப்படையில் முஸ்லிம் தாதியர்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களை அடையாளப்படுத்தும் போது, சிறுபான்மை முஸ்லிம்களைக் கொண்ட நாடுகளின் தற்போதைய சூழ்நிலையில் முஸ்லிம் பெண்கள் ஹிஜாப் அணிந்த நிலையில் தாதியர்களாகப் பணிபுரிய முடியாத காரணத்தினால் அங்கு அவர்கள் தாதியர்களாகப் பணிபுரிவதற்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதில்லை. ஹிஜாப் அணியாது தொழில் புரியும் போது அது பாவமாக மாறிவிடும் எனும் கருத்தில் பெற்றோர்களும் தம் பெண் பிள்ளைகளை தாதியர் கற்கை நெறியில் இணைவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர். பெற்றோரின் விருப்பத்தின் கீழ் இக்கட்டான சூழ்நிலைகளை தவிர்த்து பிற தொழில் துறைகளை தேர்ந்தெடுப்பதே சிறந்தது எனும் நிலைப்பாடு இங்கு காணப்படுவதாக Haniff Hassan (2020) தனது ஆய்வறிக்கையில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

ஆனால் 2021ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூரின் அரசு நிறுவனக் கொள்கைகளில் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களின் பிரகாரம் 2021 நவம்பர் 1ஆம் திகதி முஸ்லிம் செவிலியர்கள் மற்றும் சுகாதார அமைப்புகளில் பணிபுரியும் முஸ்லிம் பெண் ஊழியர்கள் ஹிஜாப் அணிய அனுமதிக்கும் சீருடை கொள்கை (Uniform Policy) கொண்டுவரப்பட்டது (Maisha, 2021; and Yeoh, 2021).

மேலும் பிலிப்பைன்சில் உள்ள முஸ்லிம் செவிலியர்கள் ஹிஜாப் அணிந்த நிலையில் பணிகளில் ஈடுபடும் போது பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொள்வதாக ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன (Castro et al., 2008; Amccartney, 2023; and Gauci et al., 2023). அதிலும் குறிப்பாக ஆடைக் கட்டுப்பாட்டு நடைமுறைகள், பணியிடப் பாகுபாடு என்பன அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றது (Salaamedia, 2023). இது அவர்களின் தொழில்முறை

வளர்ச்சியை தடுப்பதுடன் அவர்களின் மன நலத்தில் தாக்கம் செலுத்துகின்றது என்பது ஆய்வுகளின் முடிவுகளாக அமையப்பெற்றுள்ளன. குறித்த சவால்களை எதிர்கொள்ள நிறுவனக் கொள்கை சீர்திருத்தங்களும், மத வேறுபாட்டினை அங்கீகரிக்கும் நிலை, கலாசார விழிப்புணர்வு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படல் வேண்டும் என ஆய்வுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன (Amccartney, 2023; and Gauci et al., 2023).

மேலும் தாய்லாந்து, வியட்நாம் மியன்மார் மற்றும் சீன போன்ற நாடுகளில் முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையாக வாழ்வதனால் முஸ்லிம் மக்களால் தாதியர் கற்கை நெறிக்கு வழங்கப்படும் அங்கீகாரம் மிகக் குறைவாகும். இந்த நாடுகளில் காணப்படும் தனியார் மருத்துவமனைகளில் மாத்திரம் முஸ்லிம் செவிலியர்கள் ஹிஜாப் அணிந்து பணிபுரிய அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர் (McKinn et al., 2017). எனினும் அரசு மருத்துவமனைகளில் பொதுவான செவிலியர்களுக்கான சீருடை அணிய முஸ்லிம் செவிலியர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்படுவதனால் முஸ்லிம் பெண்கள் இத்தொழிலில் உள்வாங்கப்படுவது மிகக் குறைவாகும். மேலும் இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களாக ஹிஜாப் அணிந்து பணிபுரியும் போது ஏனைய தாதிமார்களுடன் இணைத்துப் பார்க்கப்படாமை, பதவி உயர்வு வாய்ப்புகளை மறுத்தல், குறித்த மருத்துவ சேவைகளில் இருந்து அவர்களை விலக்கி வைத்தல் போன்றன இவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களாகும் என ஆய்வுகளில் அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன (Amccartney, 2023; Hasan et al., 2024; and Song et al., 2016). குறித்த இந்த நிலையினை இலங்கை மற்றும் இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அரசு மருத்துவ மனைகளில் பணி புரியும் முஸ்லிம் தாதிமார்கள் எதிர்கொள்கின்றனர் (Shiyam, 2021).

மேலும் ஜெர்மனி, அமெரிக்கா மற்றும் பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளில் பணிபுரியும் முஸ்லிம் செவிலியர்கள் தமது தொழிலை மதக் கடமைகளின் ஊடாக சமப்படுத்திக் கொண்டு செல்வது சவாலாக உள்ளது. Pentaris & Thomsen, 2018; and Jun et al., 2023 ஆய்வுகளின் அடிப்படையில், பிரான்ஸ் இன் கடுமையான

மதச்சார்பற்ற கொள்கைகளின் பிரகாரம் மருத்துவமனைகளில் ஹிஜாப் அணிந்து பணிபுரிதல் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. 2004ஆம் ஆண்டின் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் ஹிஜாப் தடையை வலுப்படுத்தியுள்ளதுடன் தமது வேலையை தக்க வைக்க வேண்டுமாயின் ஹிஜாப் தடைக்கு இணங்க அழுத்தம் கொடுக்கப்படுகின்றனர். இஸ்லாத்தின் மீதான பிரெஞ்சு சமூக அணுகுமுறைகள் இவர்களின் வேலையை அதிக அளவு பாதிப்பதுடன் வேலைச்சுமை, பாதுகாப்பு, பதவி உயர்வு தடை போன்ற சவால்களையும் எதிர்கொள்கின்றனர் (Efendioğlu, 2023).

ஜெர்மனி மற்றும் அமெரிக்க நாடுகளில் ஹிஜாபை தடை செய்யும் தேசிய சட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. ஒரு சில மாநிலங்களில் மாத்திரம் ஆடை கட்டுப்பாட்டு நடைமுறைகள் பேணப்படுகின்றன. மேலும் அரசு மற்றும் தனியார் கலாசார மருத்துவமனைகள் கலாச்சார பன்முகத்தன்மை ஆதரிப்பதுடன் இங்கு முஸ்லிம் தாதியர்கள் தமது ஆடை அமைப்பை இஸ்லாமிய வழிகாட்டலின் கீழ் பேணி பணிகளை மேற்கொள்கின்றனர் (Major, 2021).

மேலும் கனடாவின் உரிமை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான சாசனம் மதப் பன்முகத்தன்மையை பாதுகாப்பதனால் முஸ்லிம் செவிலியர்கள் எவ்வித சட்டக் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி தமது பணிகளை ஹிஜாப் அணிந்த நிலையில் பேணுவதற்கு அனுமதிக்கின்றது (Rassool, 2015). மேலும் ரஷ்யாவின் தலைநகர் மாஸ்கோவில் 2007இல் முற்றிலும் மார்க்க அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மருத்துவமனையில் (Russian First Muslim Clinic) இன, மத பேதமின்றி எந்த நாட்டினரும் குறைந்த செலவில் சிகிச்சை பெற்றுக்கொள்ள முடியும். இங்கு பெண் நோயாளிகளைப் பராமரிப்பதற்கு பெண் செவிலியர்களும், ஆண் நோயாளிகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஆண் செவிலியர்களும் பணி புரிவதுடன் பெண் செவிலியர்கள் மற்றும் ஆண் செவிலியர்களின் உடைகள் இஸ்லாம் வலியுறுத்திய அடிப்படையில் அமைந்திருப்பதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Asianews, 2007).

இவ்வாறு ஏனைய நாடுகளில் தாதியர் தொழிலுக்காக வழங்கப்படும் அங்கீகாரமும் வரவேற்பும் முஸ்லிம் சிறுபான்மையாக வாழும் நாடுகளில் வழங்கப்படுவதில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடயமாகும். மேலும் தாதிமார்களை அங்கீகரிப்பதிலும் அவர்களை சமூகத்தில் அடையாளப்படுத்துவதிலும் ஒரு தேக்க நிலை சிறுபான்மை சூழலில் காணப்படுகின்றது. எனவே, திறமையான தாதியர்களை உருவாக்குவது முஸ்லிம் சமூகத்தின் பொறுப்பாகும் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு முஸ்லிம் பெண்ணும் சமூகத்தின் ஒரு கடமையை நிறைவேற்றும் இப்பணிக்கு முன்வருவது அவசியமாகும் (Shiyam, 2021).

முடிவுரை

இவ்வாய்வு தாதியர் சேவையில் முஸ்லிம் பெண்களின் வகிபாகத்தை விபரிக்கிறது. அந்தவகையில் இஸ்லாம் பெண்கள் தாதியர் சேவையை ஈடுபடுவதை ஊக்குவித்துள்ள

அதேவேளை இஸ்லாமிய வரலாற்றின் ஆரம்ப காலம் முதல் வரலாறு நெடுகிலும் தாதியர் சேவையில் முஸ்லிம் பெண்களின் ஈடுபாடும் பங்குபற்றுதலும் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இருந்துள்ளது. உண்மையில், இஸ்லாம் தாதியர் சேவையுடன் தொடர்பான பெண்களுக்கான பிரத்தியேகமான பல்வேறு ஒழுங்குகளையும் வரையறைகளையும் வகுத்துள்ளது. எனவே, தாதியர் சேவை இன்று ஒரு தொழிலாக மாறியுள்ள அதேவேளை நவீன உலகில் குறிப்பாக முஸ்லிம் சிறுபான்மைச் சூழலில் இச்சேவையுடன் தொடர்பான பல்வேறு புது விவகாரங்கள் தோன்றியுள்ளமையினால் இச்சேவையில் முஸ்லிம் பெண்களின் ஈடுபாடு தொடர்பான நடைமுறை ஆய்வுகளும் கால, சூழ்நிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ற வகையிலான இஸ்லாமிய சட்டவியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட துறைசார்ந்த ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்படுவது காலத்தின் தேவையாகும்.

References

- Abedin, S. M. (1989). Muslim minority and majority countries: a comparative study of demographic, social and economic data. *Institute of Muslim Minority Affairs. Journal*, 10(2), 375–424. <https://doi.org/10.1080/13602008908716129>
- Abu Afrin & Bujaira. (2007, December 15). *Thevaiyana Sevaigal* [Needed Services]. SatyaMargam. <http://www.satyamargam.com/articles/common/needed-services/>
- Abujaber, A. A., Nashwan, A. J., Santos, M. D., Al-Lobaney, N. F., Mathew, R. G., Alikutty, J. P., Kunjavara, J., & Alomari, A. M. (2024). Bridging the generational gap between nurses and nurse managers: a qualitative study from Qatar. *BMC Nursing*, 23, 623. <https://doi.org/10.1186/s12912-024-02296-y>
- Alotaibi, H. H. S. (2021). A Review on the Development of Healthcare Infrastructure through the History of Islamic Civilization. *Journal of Healthcare Leadership*, 13, 139–145. <https://doi.org/10.2147/jhl.s315323>
- Alotaibi, M.J. (2023). Achieving Health Security during the Umayyad Era (41-132 AH/661-750 AD). *Information Sciences Letters*, 12(8), 2607-2617. Doi: 10.18576/isl/120815
- Amccartney. (2023, September 26). *Burnout, workplace discrimination common for Asian nurses*. NurseJournal.org. <https://nursejournal.org/articles/asian-nurse-burnout-discrimination/>
- American Nurses Association. (n.d.). *What is Nursing & What do nurses do?* | ANA Enterprise. Nursingworld.Org. Retrieved July 16, 2022, from <https://www.nursingworld.org/practice-policy/workforce/what-is-nursing/>
- AsiaNews. (2007, June 12). *Moscow's first Muslim clinic opens*. AsiaNews. <https://www.asianews.it/news-en/>
- Barbier, E. (2010). The Contemporary Era (from 1950 to the present). In *Scarcity and Frontiers: How Economies Have Developed Through Natural Resource Exploitation* (pp. 552-662). Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511781131.010
- Baykara, T. (2017). A Study into the Concepts of “Turkey” and “Turkistan” which were used for the Ottoman

- State in XIXth Century. *Journal of Atatürk and the History of Turkish Republic*. 1(1), 179–190.
- Dal, Ü., & Kitiş, Y. (2008). The historical development and current status of nursing in Turkey. *OJIN: The Online Journal of Issues in Nursing*, 13(2). Doi:10.3912/OJIN.Vol13No02PPT02
- Darwish, N., & Weber, A.S. (2017). Muslim women healers of the medieval and early modern Ottoman Empire. *Hektoen International Journal*, 9(2).
- De Castro, A. B., Gee, G. C., & Takeuchi, D. T. (2008). Workplace discrimination and health among Filipinos in the United States. *American Journal of Public Health*, 98(3), 520–526. <https://doi.org/10.2105/ajph.2007.110163>
- Efendioğlu, N. (2023, October). *Islamophobia is Pushing French Muslim Professional Women to Leave France (Report)*. AA Academy. <https://www.aa.com.tr/en/newsacademy/turkey/islamophobia-is-pushing-french-muslim-professional-women-to-leave-france-report/533266>
- Gauci, P., Luck, L., O'Reilly, K., & Peters, K. (2023). Workplace gender discrimination in the nursing workforce—An integrative review. *Journal of Clinical Nursing*, 32(17–18), 5693–5711. <https://doi.org/10.1111/jocn.16684>
- GlobalSecurity. (n.d.). *632-1000 Early Islamic Period*. *Globalsecurity.Org*. Retrieved May 5, 2022, from <https://www.globalsecurity.org/military/world/ethiopia/history-islam-1.htm>
- Hadley, M. B., Blum, L. S., Mujaddid, S., Parveen, S., Nuremowla, S., Haque, M. E., & Ullah, M. (2006). Why Bangladeshi nurses avoid 'nursing': Social and structural factors on hospital wards in Bangladesh. *Social Science & Medicine*, 64(6), 1166–1177. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2006.06.030>
- Hamarnah, S. (1962). Development of Hospitals in Islam. *Journal of the History of Medicine and Allied Sciences*, 17(3), 366–384. <https://doi.org/10.1093/jhmas/xvii.3.366>
- Hasan, M. K., Hossain, F., & Atar, E. (2024). Implications of refugee crisis on public sector healthcare organizations: Empirical observation from Myanmar's Rohingya refugees in Bangladesh. *Journal of Refugee Studies*, 37(3), 697–715. <https://doi.org/10.1093/jrs/feae062>
- Hassan, M. H. (2020, December 11). *Female Muslim Working as a Nurse in Singapore*. Haniff.sg. <http://haniff.sg/en/short-articles/article-female-muslim-working-as-a-nurse-in-singapore/>
- Health Ministry slammed over Muslim nurses' dress code (Githahu, Interviewer)*. (2023, February 6). ioL. Retrieved December 27, 2024, from <https://www.iol.co.za/capeargus/news/health-ministry-slammed-over-muslim-nurses-dress-code-bebc62fd-444e-4ad7-a8ac-b254dfc07319>
- Helmi, K. (2017, February 15). *History of Islamic medicine*. Academia.edu. https://www.academia.edu/31457117/Islam_Specialist_Hospital. (2021). *Al-Islam Hospital*. <https://www.al-islamhospital.com/ifthmtext=ibpital,clinical%20and%20non%2dclinical%20divisions>
- Ismail. (n.d.). *Cirupānmaic Camūkam!!*[Minority Community]. Ismayil Salafi. Retrieved July 16, 2022, from <http://www.ismailsalafi.com/sirufaanmai-samooham/>
- Jan, R. (1996). Rufaida Al-Asalmiya, the First Muslim Nurse. *The Journal of Nursing Scholarship*, 28(3), 267–268. <https://doi.org/10.1111/j.1547-5069.1996.tb00362.x>
- Jun, J., Kue, J., Kasumova, A., & Kim, M. (2023). Workplace discrimination and burnout among Asian nurses in the US. *JAMA Network Open*, 6(9), e2333833. <https://doi.org/10.1001/jamanetworkopen.2023.33833>
- Khan Academy. (n.d.). *The golden age of Islam*. *Khan Academy*. Retrieved July 16, 2022, from <https://www.khanacademy.org/>
- Khan, H., & Magid, I. M. (2011, August 15). *Muslim-Majority and Muslim-Minority communities in a global context*. Brookings. <https://www.brookings.edu/articles/muslim-majority-and-muslim-minority-communities-in-a-global-context/>
- Khan, S. M. (2019, December 2). *Prophet Muhammad*. World History Encyclopaedia. <https://www.worldhistory.org/>

org/Prophet_Muhammad/

- Kocatürk, A. (2020) Besim Ömer: Founder of the first modern maternity hospital and midwifery education in Turkey. *European Journal of Midwifery*, 4(June), 1-3. doi:10.18332/ejm/120111
- Lanka History (2019, July). *Ariviyal thuraiyil muslim arijarkalin pangalippu*. (2019). Lanka History. https://lk-history.blogspot.com/2019/07/blog-post_95.html?m=1
- Life in Saudi Arabia. (n.d.). *Saudi Arabia bans nurses from wearing tight clothes*. Life in Saudi Arabia. Retrieved September 15, 2021, from <https://lifeinsaudiarabia.net/saudi-arabia-bans-nurses-from-wearing-tight-and-revealing-clothes/>
- Maisah. (2021, August 31). *Singapore allows Muslim nurses to wear hijab in public healthcare*. The Islamic Information. <https://theislamicinformation.com/news/singapore-allows-muslim-nurses-to-wear-hijab-in-public-healthcare/>
- Major. (2021). *Are there any problems or restrictions for wearing a hijab as a nurse in Germany?* Quora. <https://qr.ac/pYnb3m>
- McKinn, S., Duong, T. L., Foster, K., & McCaffery, K. (2017). 'I do want to ask, but I can't speak': a qualitative study of ethnic minority women's experiences of communicating with primary health care professionals in remote, rural Vietnam. *International Journal for Equity in Health*, 16(1), 190. <https://doi.org/10.1186/s12939-017-0687-7>
- Miller-Rosser, K., Chapman, Y., & Francis, K. (2006). Historical, Cultural, and Contemporary Influences on the Status of Women in Nursing in Saudi Arabia. *The Online Journal of Issues in Nursing*, 11(3), 8. doi:10.3912/OJIN.Vol11No03PPT02
- Muslim Population by Country 2024*. (2024). World Population Review 2024. <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/muslim-population-by-country>
- Nizamoglu, C. (2021, May 11). *Women Dealing with Health during the Ottoman Reign - Muslim Heritage*. Muslim Heritage. <https://muslimheritage.com/women-dealing-with-health-during-the-ottoman-reign/>
- Pentaris, P., & Thomsen, L. L. (2018). Cultural and religious diversity in hospice and Palliative Care: A Qualitative Cross-Country comparative analysis of the challenges of Health-Care professionals. *OMEGA - Journal of Death and Dying*, 81(4), 648–669. <https://doi.org/10.1177/0030222818795282>
- Punyaamin, S. (2009, May 12). *Carvathesa Thāthiyar Thinam* [International Nurses Day]. One India Tamil. <https://tamil.oneindia.com>
- Qamar Ul Islam Hospital. (n.d.). *About Us*. 18. Qamar Ul Islam Hospital. Retrieved January 3, 2022, from <https://qamarulislamhospital.com/>
- Rassool, G. H. (2000). The crescent and Islam: healing, nursing and the spiritual dimension: Some considerations towards an understanding of the Islamic perspectives on caring. *Journal of Advanced Nursing*, 32(6), 1476–1484. Doi:10.1046/j.1365-2648.2000.01614.x
- Retief, F.P., & Cilliers, L. (2006). *The evolution of hospitals from antiquity to the Renaissance*. *Acta Theologica*, 26(2), 213-232. Doi: 10.4314/actat.v26i2.52575
- Salaamedia. (2023, September 4). *Health Ministry criticized over Muslim nurses' dress code* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=C-onkzPjwmw>
- Segev, R. (2024). The late Ottoman era and its legacy for nursing in Turkey. *Turkish Studies*, 25(2), 352–365. <https://doi.org/10.1080/14683849.2023.2300935>
- Shefer-Mossensohn, M. (2016). Medicine in the Ottoman Empire. In: Selin, H. (ed.), *Encyclopaedia of the History of Science, Technology, and Medicine in Non-Western Cultures* (pp. 3048-3054). Springer.
- Shifa International Hospital. (n.d.). *History*. Retrieved January 3, 2022, from <https://www.shifa.com.pk/history/>
- Shiyam. (29 October,2021). Muslim nurses in Sri Lanka., Personal Communication.

- Sonbol, A.A. (1996). *Women, the Family, and divorce laws in Islamic History*. Syracuse University Press.
- Song, P., Kang, C., Theodoratou, E., Rowa-Dewar, N., Liu, X., & An, L. (2016). Barriers to Hospital Deliveries among Ethnic Minority Women with Religious Beliefs in China: A Descriptive Study Using Interviews and Survey Data. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 13(8), 815. Doi: 10.3390/ijerph13080815
- Szumaska, E., Czajkowski, P., Zablocki, M., & Rozkiewicz, D. (2023). A Multifaceted Approach to the “Bare below the Elbow” Concept and Hand Hygiene Compliance among Healthcare Professionals: Multicenter Population-Based Study. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 20(5), 4435. <https://doi.org/10.3390/ijerph20054435>
- Tayeb, H. O., Tekian, A., Baig, M., Koenig, H. G., & Lingard, L. (2023). The Role of Religious Culture in Medical Professionalism in a Muslim Arab Society. *Perspectives on Medical Education*, 12(1), 56-67. Doi: 10.5334/pme.920
- Thoothu. (2019, January 21). *Navēna Maruthuva Ariviyal - Muslimgalin pangalipu* [Modern Medical Science - Muslims' Contribution]. Thoodhu. http://thoothu2018.blogspot.com/2019/01/blog-post_21.html?m=1
- Virk, Z. M. (2017, March 23). *Hospitals and Health Care in Medieval Islam*. Academia.edu. Retrieved May 14, 2022, from <https://www.academia.edu/32015924/>
- Yahya, S. (2017, March 31). *Rufaida Al-Aslamia - the first Muslim nurse*. Saudi Gazette. <https://saudigazette.com.sa/article/175811>
- Yaym, D. (2016). The First Ottoman Civil Society Organizaton In The Service Of The Ottoman State: The case of the Ottoman Red Crescent (Osmanlı Hilal-i Ahmer Cemiyeti). Academia.edu. www.academia.edu. <https://www.academia.edu/30136035/>
- Yeoh, G. (2021, August 31). *Muslim nurses “relieved” to get to wear tudung with uniform, private hospitals to follow suit*. CNA. <https://www.channelnewsasia.com/singapore/tudung-nurses-muslims-relieved-private-hospitals-ndr-2021-2144676>